

Sygn. aktI C 831/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Buczek - Fidyka
Protokolant:	Asystent sędziego Elżbieta Kinas

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z powództwa Raport Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko M. S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powoda 1.069,65 zł (jeden tysiąc sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt pięć groszy);
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda 407,00 zł (czteryście siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Ewa Buczek – Fidyka

Sygn. akt I C 831/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 26 października 2016r. powód Raport Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. S. 1.139,55zł oraz przyznanie zwrotu kosztów procesu. Na uzasadnienie żądania wskazał, iż roszczenie wynika z umowy o świadczenie usług telewizji (...) z 29 kwietnia 2013r. zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym (...) Spółką Akcyjną w W., a wierzytelność z tego tytułu została nabyta przez powoda w drodze przelewu wierzytelności z 6 września 2016r.

Pozwana nie ustosunkowała się do treści pozwu, nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność, a zatem wyrok miał charakter wyroku zaocznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 29 kwietnia 2013r. pozwana zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę abonencką nr (...), której przedmiotem było świadczenie usług telewizji cyfrowej. Z tego tytułu zobowiązana była do uiszczania comiesięcznych opłat w kwocie 69,90 zł.

Dowód: umowa abonencka, k:32-34;

W dniu 18 sierpnia 2018r. (...) S.A. w W. wystawił notę obciążeniową na kwotę 589,85 zł tytułem kary za rozwiązanie umowy w okresie podstawowym, z terminem płatności na 8 września 2014r.

Dowód: nota obciążeniowa nr (...), k:31;

Pozwana zalegała z opłatami abonenckimi za Pakiet Familijny HD M., Pakiet (...) Pakiet SP HD w łącznej kwocie 69 ,90 zł płatne do 29 września 2013r. oraz za kolejny okresy za te pakiety w łącznej kwocie 69,90 zł płatne do 29 października 2013r. oraz 69,90 zł płatne do 29.11.2018r.

Dowód: zawiadomienie z 21 października 2016r. , k:24v; wyciąg z listy dłużników z 21 maja 2018r., k:28;

W dniu 11 kwietnia 2016r. (...) S.A. w W. wystawił notę obciążeniową na kwotę 340 zł tytułem kary za brak zwrotu sprzętu. Z terminem płatności na 25 kwietnia 2016r.

Dowód: nota obciążeniowa nr (...), k:31v;

W dniu 6 września 2016r. powód nabył od (...) Spółki Akcyjnej w W. wierzytelność w stosunku do pozwanej z powyższych tytułów.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z wyciągiem z listy dłużników, k:26v-28;

Pismem z 21 października 2016r. pozwana została wezwana do uiszczenia należności dochodzonej pozwem.

Dowód: pismo z dnia 21.10.2016r. –k. 25;

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów z dokumentów, które nie zostały zakwestionowane w toku postępowania.

Sąd zważył co następuje

Roszczenie powoda zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przyjęcie przez sąd, przy wydaniu wyroku zaocznego, za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych jest dopuszczalne, jeżeli twierdzenia te zostały przytoczone w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Utrwalony w judykaturze i niekwestionowany w nauce jest pogląd, że przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie okoliczności faktycznych i nie zwalnia sądu orzekającego od obowiązku rozważenia, czy oświadczenia te uzasadniają należycie i w całości żądania pozwu i czy uwzględnienie tych żądań nie narusza obowiązujących przepisów. Sąd nie jest zatem zwolniony z obowiązku dokonania prawidłowej oceny materialnoprawnej zasadności żądania pozwu opartego na tych twierdzeniach.

Powództwo co do zasady należało uwzględnić roszczenie zgłoszone przez powoda nie budziło bowiem wątpliwości , co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Niemniej jednak mając na uwadze zmianę przepisów Kodeksu Cywilnego obowiązującą od dnia 9 lipca 2018r. w zakresie terminów przedawnienia roszczeń i aktualną treść art. 117 § 2 k.c. z uwzględnieniem faktu, iż pozwana jako

konsument zaciągnęła zobowiązanie koniecznym było zbadanie z urzędu, czy roszczenie dochodzone pozwem jest przedawnione.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Zgodnie zaś z art. 117 § 2¹ kc po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Zgodnie z Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 02.04.2008r. III CSK 302/07 „do zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia nie jest wymagane, aby obie strony stosunku prawnego, z którego wywodzi się roszczenie majątkowe, prowadziły działalność gospodarczą. Wystarczy, że działalność gospodarczą prowadzi tylko strona dochodząca roszczenia, które wiąże się z tą działalnością.” Również zgodnie z Wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 30.01.2007r. IV CSK 356/06 termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby nie będącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata. Ponadto zaznaczyć należy, że zgodnie z ugruntowanym orzecnictwem kwalifikacja roszczenia decydująca o terminie przedawnienia nie ulega zmianie w przypadku zmiany podmiotowej po stronie wierzyciela. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że termin przedawnienia dla spornego roszczenia wynosi 3 lata w związku z tym, iż roszczenie to związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej zarówno przez powoda, jak i przez jego poprzedników prawnych.

Jak wynikało z treści pozwu i załączonych dokumentów terminy wymagalności opłat za pakiet familijny w kwocie 49,90 zł, pakiet film HD 10 zł, pakiet SP HD 10 zł przypadały na 29 września 2013r. Brak było jednocześnie jakichkolwiek dowodów, iż bieg terminu przedawnienia został przerwany. W konsekwencji należało przyjąć, że roszczenie o zapłatę wskazanych wyżej opłat przedawniły się z dniem 29 września 2016r. Tymczasem pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 26 października 2016r. W konsekwencji w zakresie wskazanej kwoty 69,90 zł powództwo podlegało oddaleniu, ze względu na przedawnienie roszczenia.

Sąd nie znalazł nadto jakichkolwiek powodów, które przemawiałyby za zastosowaniem art. 117¹ k.c. Nie zachodził bowiem w sprawie żaden wyjątkowy wypadek przemawiający za tym, że względy słuszności wymagałyby nieuwzględnienia upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, czy to ze względu na długość terminu przedawnienia, który na skutek zmiany przepisów nie uległ skróceniu, czy to ze względu na upływ okresu czasu od upływu terminu przedawnienia do chwili dochodzenia roszczenia. Brak było nadto jakichkolwiek dowodów, które wskazywałyby na fakt, iż to zachowanie pozwanej doprowadziło do tego, iż strona powodowa i jej poprzednicy prawni zaniechali dochodzenia przysługujących im roszczeń przed sądem licząc na przykład na dobrowolną spłatę zobowiązania.

Z podanych przyczyn zasądono od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.069,65 zł, oddalając powództwo w pozostałej części.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 100 k.p.c. zasądzając od pozwanej na rzecz powoda część poniesionych kosztów procesu, przy uwzględnieniu, iż powództwo zostało oddalone 6,2%. Na koszty złożyły się opłata od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 270 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W konsekwencji zasądono od pozwanej na rzecz powoda 407 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.